

**EUROPOS SĄJUNGOS
TARYBA**

**Briuselis, 2014 m. gegužės 19 d.
(OR. en)**

9956/14

**JAI 332
ENFOPOL 138
COTER 34**

PRANEŠIMAS

nuo: Pirmininkaujančios valstybės narės
kam: Nuolatinių atstovų komitetui / Tarybai

Ankstesnio
dokumento Nr.: 5643/5/14

Dalykas: Patikslinta ES strategija dėl kovos su radikalizacija ir verbavimu teroristinei veiklai

1. 2013 m. birželio 6–7 d. Taryba susitarė dėl išvadų, kuriomis raginama atnaujinti ES strategiją dėl kovos su radikalizmo skatinimu ir verbavimu teroristinei veiklai¹.
2. Vėliau, 2014 m. sausio 15 d. Komisija pateikė komunikatą dėl teroristinio radikalėjimo ir smurtinio ekstremizmo prevencijos².
3. Delegacijos svarstė patikslintos ES strategijos projektą kovo 6 d., balandžio 8 d. ir gegužės 13 d. Terorizmo darbo grupės posėdžiuose bei gegužės 14 d. bendrame Terorizmo darbo grupės ir Terorizmo (išorės aspektų) darbo grupės posėdyje, kuriame buvo susitarta dėl priede išdėstyto teksto.
4. Be to, Terorizmo darbo grupėje keletą kartų buvo surengti debatai apie tai, kaip įgyvendinti dabartinę patikslintą strategiją, ir ji šiuo metu rengia tam tikslui skirtas gaires.

¹ dok. 9447/13 JAI 366 ENFOPOL 137 COTER 45

² dok. 5451/14 JAI 30 ENFOPOL 5 COTER 3.

5. Be to, reikėtų atkreipti dėmesį į tai, kad Patikslinta ryšių su žiniasklaida strategija³ tebėgalioja, nors dabartine patikslinta strategija numatyta naujų elementų, ypač prevencijos srityje.
6. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, Nuolatinių atstovų komiteto prašoma pritarti pirmiau nurodytam patikslintos ES strategijos projektui ir pateikti jį Tarybai patvirtinti.

³ dok. 5469/3/07 REV 3 ENFOPOL 8 COTER 3 CATS 23 COPS 22 EU RESTRICTED

**Patikslintos ES strategijos dėl kovos su radikalizacija ir verbavimu teroristinei veiklai
projektas**

1. Terorizmas – grėsmė visoms valstybėms ir visoms tautoms. Jis kelia rimtą pavojų Europos Sąjungos bei jos valstybių narių saugumui ir jos piliečių bei gyventojų gyvybėms. ES yra pasiryžusi imtis veiksmų prieš visų formų terorizmą, radikalizaciją ir verbavimą teroristinei veiklai.
2. Siekiant paskatinti ES politiką radikalizacijos ir verbavimo teroristinei veiklai prevencijos srityje, 2005 m. buvo priimta strategija ir veiksmų planas. 2008 m. lapkričio mėn. strategija buvo atnaujinta. Po 2013 m. kovo mėn. Tarybos posėdyje surengtų diskusijų dėl ES strategijos dėl kovos su radikalizmo skatinimu ir verbavimu teroristinei veiklai patikslinimo, 2013 m. birželio 6–7 d. Taryba susitarė dėl išvadų, kuriomis raginama šią strategiją atnaujinti. Vėliau, 2014 m. sausio 15 d. Komisija pateikė komunikatą dėl teroristinio radikalėjimo ir smurtinio ekstremizmo prevencijos, į kurio turinį buvo atsižvelgta rengiant dabartinį dokumentą.
3. Šioje strategijoje apibrėžiama, kaip ES ir valstybės narės kovos su radikalizacija ir verbavimu teroristinei veiklai atsižvelgdamos į besikeičiantį grėsmės pobūdį ir didesnį mūsų supratimą apie pastaruosius penkerius metus vyraujantį radikalizacijos ir verbavimo teroristinei veiklai reiškinį.
4. Tai dalis platesnės ES kovos su terorizmu strategijos ir veiksmų plano, kuriuos 2005 m. patvirtino Europos Vadovų Taryba. Toje sistemoje ES siekia pasipriešinti radikalizacijai, kuri veda į terorizmą.

Iššūkis

5. Pagrindinis strategijos tikslas turėtų būti užkirsti kelią asmenims tapti radikaliais, būti radikalizuojamiems ir verbuojamiems teroristinei veiklai ir užkirsti kelią atsirasti naujai teroristų kartai.

6. Kad šis darbas būtų veiksmingas, turime pripažinti, kad radikalizmo ir terorizmo priemonės ir modeliai nuolat kinta. Vietiniai teroristai, su terorizmu susijusią ekstremistinę ideologiją remiantys asmenys, pavieniai veikėjai, užsienio kovotojai ir visų kitų formų terorizmas, taip pat interneto ir socialinių tinklų panaudojimo ir komunikacijos potencialas yra tie galimi kanalai, kuriais galėtų būti vykdoma radikalizacija ir verbuojama teroristinei veiklai.
7. Todėl yra būtina nuolat persvarstyti mūsų prioritetus ir užtikrinti, kad mūsų požiūris į saugumo klausimus būtų toks, kad juo vadovaudamiesi galėtume reaguoti į atsirandančias grėsmes.
8. Nors atsakomybė už kovą su radikalizacija ir verbavimu teroristinei veiklai pirmiausia tenka valstybėms narėms, ši strategija turėtų padėti valstybėms narėms prireikus parengti savo programas ir politiką, kuriomis būtų atsižvelgiama į kiekvienos valstybės narės specialius poreikius, tikslus ir pajėgumus. Grėsmė, kurią kelia radikalizacijos ir verbavimo aplinka, yra nacionalinio specifinio pobūdžio; vis dėlto, ES pastangos gali duoti papildomos naudos nacionalinėms bei vietinėms pastangoms ir jomis gali būti sukurta svarbi sistema bendradarbiavimui dėl atitinkamo atsako, kurį reikia paskatinti visoje ES, ir keitimuisi geros praktikos pavyzdžiais apie tai, kaip veiksmingai reaguoti į radikalizaciją tiek vietos, nacionaliniu, Europos, tiek tarptautiniu lygiais.
9. Pastarųjų metų patirtis parodė, kad siekiant veiksmingai kovoti su radikalizacija ir verbavimu teroristinei veiklai, reikia subalansuoto požiūrio į su saugumu susijusias priemones ir į pastangas kovoti su tais veiksniais, kurie gali sukurti radikalizacijai ir verbavimui teroristinei veiklai palankią aplinką.

Atskaitos taškai

10. Apskritai, su radikalizacijos ir verbavimo teroristinei veiklai keliamu iššūkiu vyriausybės, veikdamos vienos, nesusidoros; tai jos padarys tik bendradarbiaudamos su bendruomenėmis, pilietine visuomene, nevyriausybinėmis organizacijomis ir privačiuoju sektoriumi. Šiai problemai spręsti būtinos bendros pastangos vietos, regionų, nacionaliniu, Europos ir tarptautiniu lygiais.
11. Visiška pagarba žmogaus teisėms ir mūsų pagrindinėms laisvėms yra vienas mūsų darbo kovos su radikalizacija ir verbavimu teroristinei veiklai srityje pagrindų. Visi veiksmai privalo būti vykdomi išlaikant visišką pagarbą šioms pagrindinėms teisėms ir laisvėms. Daugiausia dėmesio turėtų būti skiriama dialogo plėtojimui, kad būtų skatinamas tarpusavio informuotumas ir supratimas. Negalima stigmatizuoti jokios konkrečios žmonių grupės.
12. Kiti atskaitos taškai – tai, be kita ko, atvirumas ir skaidrumas, veiksmingumas, lankstumas ir nuolatinis bendradarbiavimas nacionaliniu ir tarptautiniu lygiais.
13. Viso proceso metu visada užtikrinsime, kad nebūtų pakenkta principams pagarbos pagrindinėms teisėms, tarptautinės teisės ir teisinės valstybės srityse.

Mūsų atsakomieji veiksmai

14. Siekdami kovoti su radikalizacija ir teroristų verbavimui esame pasiryžę, *inter alia*:
 - propaguoti saugumą, teisingumą ir lygias galimybes visiems;
 - užtikrinti, kad daugumos nuomonė nugalėtų ekstremizmui pritariančias nuomones;
 - stiprinti valdžios institucijų komunikaciją;
 - remti pasisakymus prieš terorizmą;
 - kovoti su radikalizacija ir verbavimu teroristinei veiklai internete;
 - rengti mokymus atitinkamų sektorių tiesioginį ryšį turintiems specialistams, didinti jų gebėjimus ir įtraukti juos į veiklą;
 - padėti asmenims ir pilietinei visuomenei didinti atsparumą;
 - remti pasitraukimo iniciatyvas;
 - remti tolesnius radikalizacijos ir verbavimo teroristinei veiklai tendencijų ir iššūkių tyrimus;
 - suderinti vidaus ir išorės kovos su radikalizacija darbą.

Propaguoti saugumą, teisingumą ir lygias galimybes visiems

15. Dėl žmogaus teisių pažeidimų gali atsirasti nuoskaudų ir susiformuoti tokios sąlygos, kurios yra palankios radikalizacijos ir verbavimo teroristinei veiklai reiškinų plitimui.
16. Veiksniai, kurie gali būti palankūs radikalizacijai ir verbavimui teroristinei veiklai, gali, be kita ko, būti skirtingos prigimties (tarp kurių – nelygybės, marginalizacijos, socialinės atskirties) suvokimas ir sudėtingos galimybės gauti kokybišką išsilavinimą. Tie veiksniai patys savaime nebūtinai veda į radikalizaciją ir verbavimą teroristinei veiklai, tačiau gali parodyti patrauklesnę ekstremistinės propagandos, kuri remia terorizmą arba yra susijusi su terorizmu, pusę.
17. Privalome, *inter alia*, daugiausia dėmesio skirti kovai su nelygybe ir diskriminacija, kur tik šie reiškiniai egzistuoja, skatindami kultūrų dialogą, stiprindami švietimą suteikiant galimybių ir skatinant kritinį mąstymą, ir skatindami toleranciją bei savitarpio pagarbą, keisdamiesi nuomonėmis ir informuodami pilietinę visuomenę apie sėkmę šiose srityse. Šis darbas yra reikšmingas ir vertingas jau pats savaime, ir jame nebūtina išimtinai ir aiškiai akcentuoti tik kovą su radikalizacija ar terorizmu.
18. Už Europos ribų privalome toliau propaguoti gerą valdymą, teisinę valstybę, žmogaus teises, demokratiją, švietimą, ekonominę plėtrą, saugumo sektoriaus reformą ir stabilumą palaikydami politinį dialogą ir vykdydami savo paramos programas.

Užtikrinti, kad daugumos nuomonė nugalėtų ekstremizmui pritariančias nuomones

19. Ekstremistinė pasaulėžiūra gali paskatinti tam tikrus asmenis pripažinti smurtą ir bandyti jį pateisinti. Ekstremistinė propaganda naudoja paprasčiausią retoriką, iškreiptai aiškindama visame pasaulyje vykstančius konfliktus ir panaudodama juos kaip skirtingų vertybių bei socialinių pasirinkimų susidūrimo tariamą įrodymą.

20. Privalome didinti informuotumą ir pabrėžti daugumos nuomonę, kuri teikia pirmenybę nuosaikumui ir atmeta mintį griebtis smurto. Ne tik turime stiprinti nuosaikią nuomonę: turime užtikrinti, kad ji būtų išgirsta. Ši nuomonė turi būti skleidžiama pasitelkiant tinkamą platformą, pavyzdžiui, žiniasklaidos priemones ir socialinius tinklus, kurie turi būti patikimi tikslinei auditorijai. Turėtų būti skatinamas ir remiamas tiesioginis pilietinės visuomenės įtraukimas į nuosaikaus atsako propagavimą. Kalbant apie radikalizaciją, kuri veda į religiškai motyvuotą terorizmą, šioje srityje būtinas valdžios institucijų ir įvairių atitinkamų socialinių, kultūrinių ir religinių grupių ar jų vadovų dialogas.
21. Be to, privalome toliau dėti pastangas prireikus vartoti emociškai neutralų žodyną, kad užtikrintume, jog mūsų perduodama informacija netyčia nepadidintų skirtumų.

Stiprinti valdžios institucijų komunikacija

22. Valdžios institucijų komunikacija – ne tik politikos sprendimų apibūdinimo priemonė; tai taip pat galinga politikos įgyvendinimo rėmimo priemonė. Jei apie politiką informuojama neefektyviai ir neveiksmingai, be kita ko, neinformuojami tie, kurie gali būti linkę pasiduoti radikalių veikėjų nuomonei, rizikuojame leisti plisti ekstremistinėms pažiūroms.
23. Turime propaguoti pritaikytą komunikacijos metodų plėtojimą; tokių metodų, kurie meta iššūkį ekstremistinei ideologijai, kuri remia terorizmą arba yra su juo susijusi internete arba realiame gyvenime. Labai svarbu informaciją perduoti tokiais žodžiais, kurie tiktų kontekstui ir auditorijai, pasinaudojant įvairiais patikimais ir tinkamais informacijos teikimo kanalais, ir mesti iššūkį radikaliai ar ekstremistinei komunikacijai platformose, kuriomis dažniausiai naudojasi radikalizmui linkę pasiduoti asmenys. Komunikacijai skirtas požiūris „vienas tinka visiems“ nebus veiksmingas. Tačiau tuo pačiu metu turime užtikrinti, kad mūsų informacija visais lygiais būtų teikiama nuosekliai, aiškiai ir nuolat.

24. Svarbu, kad aiškiai perduotume tas idėjas, kurias palaikome, mūsų pačių normas ir vertybes: tarptautinės teisės principus, žmogaus teises ir teisinės valstybės principus. Taip pat turėtume stiprinti atliekamą valdžios institucijų komunikacijos darbą, pvz., humanitarinę pagalbą ir paramą vystymuisi. Privalome stengtis užtikrinti, kad tokia komunikacija būtų aktuali, patraukli ir prasminga, visų pirma tiems, kurie yra labiausiai priešišškai nusiteikę ir jaučiasi labiausiai marginalizuoti. Tai pat turime aiškiai kalbėti apie tai, kokia yra mūsų politika, mūsų strategijos ir mūsų tikslai, visų pirma kiek tai susiję su kova su terorizmu ir kova su radikalizacija.
25. Labai svarbu naudoti internetą ir socialinius tinklus, ypač siekiant nedelsiant reaguoti į internete skiedžiamą terorizmą remiančią retoriką ir pasiekti tuos, kurie labiausiai pasiduoda radikalizaciją skatinantiems pranešimams. Šiuo atžvilgiu, siekiant spręsti radikalizacijos internete problemą, turėtų būti skatinama viešojo ir privatačiojo sektorių partnerystė.

Remti pasisakymus prieš terorizmą

26. Atsvaros prieš propagandą pranešimai turi dvejopą tikslą: įtikinti su smurtiniu ekstremizmu susijusius asmenis jo atsisakyti ir įtikinti teroristų propagandai prijauniančius asmenis aktyviai neįsitraukti į šią sritį.
27. Turėtume remti ir stiprinti atsvaros prieš propagandą pranešimus, skleidžiamus tų, kurie yra įtakingi vietos lygiu, įskaitant bendruomenių lyderius (kai ši sąvoka taikoma), mokytojus, šeimas, jaunimo darbuotojus, visuomenės veikėjus, mąstytojus, mokslininkus, akademikus, religinius vadovus, verslo žmones, žiniasklaidos veikėjus, dainininkus, sporto žvaigždes ir kitus, kurie padeda formuoti viešąją nuomonę arba ją formuoja ir kurie gali papasakoti pozityvą ir įtikimą istoriją. Turėtume inicijuoti projektus su šiais veikėjais visais lygiais ir dirbti stengdamiesi užtikrinti, kad jiems būtų suteiktos tinkamos galios ir jie būtų palaikomi.
28. Viename iš veiksmingiausių atsako į propagandą darbų taip pat buvo pradėta dirbti su terorizmo aukų grupėmis, siekiant perduoti iš tiesų stiprias idėjas. Daug terorizmo aukų jau įsitraukė į prevencinį darbą visuomenės informavimui skirtuose renginiuose: privalome toliau remti jų pastangas. Aukos ir jų šeimos nariai, kaip teroristinių išpuolių žmogui sukeltų padarinių liudininkai, geriausiai gali „nuimti aureolę“ skleidžiamai teroristinei propagandai ir ją „delegitimizuoti“.

29. Šiuo atžvilgiu galima būtų tyrinėti patikimus liudijimus, pavyzdžiui, buvusių teroristų, pasitraukusių iš smurtinės veiklos, arba jų šeimos narių liudijimus. Turėtume surinkti bei sulygtinti ir skatinti jų liudijimus, nes tai taip pat veiksminga atsvaros propagandai ir suvokiamiems idealams priemonė.

Kovoti su radikalizacija ir verbavimu teroristinei veiklai internete

30. Internetas ir socialiniai tinklai gali būti naudojami propagandinės medžiagos platinimui, lėšų rinkimui, verbavimui ir bendraminčių asmenų komunikacijai; tai taip pat gali būti virtuali mokymo stovykla ir keitimosi įgūdžiais bei praktine patirtimi priemonė. Internetas taip pat yra tarpvalstybinis subjektas, peržengiantis įvairias nacionalines jurisdikcijas.
31. Darbas, skirtas kovai su radikalizacija ir verbavimu teroristinei veiklai internete, yra labai įvairus. Jis apima ne tik veiksmus, kuriais siekiama sužlugdyti galimybes naudotis internetu teroristiniais tikslais, bet ir iniciatyvas, skirtas kovoti su terorizmo propaganda. Tam tikras darbas gali būti vykdomas nacionaliniu ar Europos lygiu, kitas – pilietinės visuomenės asmenų ir organizacijų, prireikus jiems teikiant pagalbą. Tais atvejais, kai turinys yra neteisėtas, įskaitant medžiagą, kurios priegloba yra trečiosiose šalyse, privalo būti įdiegti procesai, kad šis klausimas būtų išspręstas skubiai ir veiksmingai. Atliekant šį darbą bus reikalingas veiksmingas dialogas su privačiuoju sektoriumi, visų pirma su interneto pramonės subjektais, ne tik Europoje, bet ir už jos ribų. Taip pat turėtų būti stengiamasi naudoti internetą ir socialinius tinklus kovos su propaganda pranešimams propaguoti. Visi veiksmai turi būti vykdomi laikantis teisinės valstybės principų ir visapusiškai laikantis tarptautinės žmogaus teisių teisės.
32. Turėtume toliau nagrinėti būdus, kaip aktyviai užkirsti kelią radikalizacijai ir verbavimui teroristinei veiklai naudojantis internetu ir socialiniais tinklais. Šiuos klausimus spręsimė veddami politinius dialogus ir teiksime techninę paramą siekdami paskatinti kitus – esančius už ES ribų – daryti tą patį.

Rengti mokymus įvairių sektorių tiesioginį ryšį turintiems specialistams ir įtraukti juos į veiklą

33. Radikalizacija ir verbavimas teroristinei veiklai yra procesas, kurio metu pasikeičia, dažnai smarkiai, asmens nuomonė ir (arba) elgesys. Geriausiai pastebėti šiuos pokyčius gali atitinkamam asmeniui artimiausi žmonės. Tai reiškia, kad įtraukiant į veiklą tiesioginį ryšį turinčius specialistus gali atsirasti galimybių įsikišti ankstyvame etape ir užkirsti kelią rizikos asmenims būti įtrauktiems į su terorizmu susijusią veiklą.
34. Įvairūs sektoriai gali prisidėti prie to, kad asmenys neremtų terorizmo, neskatintų su ekstremistine ideologija susijusio terorizmo arba netaptų teroristais. Mokytojų, socialinių darbuotojų ir sveikatos priežiūros specialistų, religinių vadovų, bendruomenės policijos pareigūnų ir kalėjimų personalo bei probuotojų mokymas yra vienas iš esminių kovos su radikalizacija programų sėkmės elementų. Šie specialistai arba tiesioginį ryšį turintys darbuotojai gali būti pajėgūs nustatyti radikalizacijos požymius ankstyvame etape, todėl jie turi būti informuoti apie radikalizacijos, vedančios į terorizmą, požymius ir juos suprasti.
35. Turėtume skatinti plėtoti informuotumo didinimo programas ir konkreitiems sektoriams pritaikytus mokymo modulius tiesioginį ryšį turintiems specialistams, kad jie geriau suprastų, kas yra radikalizacija ir verbavimas teroristinei veiklai, įgytų gebėjimų diskutuoti susijusiais klausimais ir galėtų teikti paramą rizikos asmenims arba nukreipti tokius asmenis tolesnės pagalbos pas specialistus. Taip pat turėtume užtikrinti, kad pasinaudotume jų patirtimi toliau formuojant politiką, be kita ko, pasitelkiant ES informacijos apie radikalizaciją tinklą (RAN) ir Europos policijos koledžą (CEPOL).

Padėti asmenims ir pilietinei visuomenei didinti atsparumą

36. Vyriausybės, siekdamos kovoti su radikalizacija ir verbavimu teroristinei veiklai, turi aktyviai bendradarbiauti su partneriais. Dalyvaujanti pilietinė visuomenė ir privatusis sektorius gali pasiūlyti įvairių priemonių ir išteklių, taip pat padėti suvokti situaciją, t. y. pasiūlyti tokių dalykų, kurie vyriausybėms nebūtinai yra prieinami. ES informacijos apie radikalizaciją tinklo patirtis yra itin naudingas forumas šiuo atžvilgiu.
37. Bendradarbiavimas su privačiuoju sektoriumi ir pilietinei visuomene siekiant padidinti pasitikėjimą ir skaidrumą padės asmenims tapti atsparesniems terorizmo ideologijai ir mažiau linkusiems pasiduoti radikalizacijai ir verbavimui teroristinei veiklai. Bendruomenės dalyvavimas turėtų būti plataus masto ir turėtų atspindėti bendruomenės įvairovę.

38. Turėtume suteikti pilietinei visuomenei galių didinti ir skatinti atsparumą pasipriešinti ir atsispirti terorizmo patrauklumui. Atsparumas gali būti didinamas asmenims ir pilietinei visuomenei suteikiant gebėjimų ir išteklių suprasti radikalizacijos, vedančios į terorizmą, reiškinių ir spręsti šią problemą. Praktiškai tai gali būti, pavyzdžiui, parama jaunimui ir jaunimo švietimas, siekiant padėti jaunuoliams susikurti teigiamą tapatybės jausmą ir pastebėti teroristinės propagandos pavojų.
39. Privalome, *inter alia*, skatinti jaunimo švietimą / mokymą (daugiausia mokyklose ir universitetuose) su pilietybe, politika, religine ir tautine tolerancija, demokratinėmis vertybėmis, kultūriniais skirtumais susijusiais klausimais ir apie nacionaliniu bei politiniu lygiu kurstomo smurto istorines pasekmes. Švietimo sektoriaus nariai, visų pirma padedami konkrečios srities specialistų, galėtų atlikti svarbų vaidmenį didinant informuotumą su terorizmu susijusiais klausimais, nustatant rizikos asmenis ir teikiant jiems pagalbą.

Remti pasitraukimo iniciatyvas

40. Taip, kaip egzistuoja procesai, kurių metu asmuo suradikalėja ir galbūt yra užverbuojamas teroristinei veiklai, egzistuoja ir tie procesai, kurių metu suradikalėjęs asmuo gali nuspręsti atsisakyti smurto, pasitraukti iš grupės ar judėjimo, ar net atsisakyti pasaulėžiūros, kuria remiama ar skatinama su terorizmu susijusi ekstremistinė ideologija.
41. Valstybės narės turėtų apsvarstyti galimybę parengti ir išplėtoti pasitraukimo ir pasišalinimo strategijas, pritaikytas konkrečiai kultūrai ir konkrečiam kontekstui. Šias programas turėtų reguliariai vertinti valstybės narės ir (arba) partneriai, kad būtų užtikrintas jų veiksmingumas.
42. Keitimasis geriausiais praktikos pavyzdžiais ir patirtimi Europos lygiu, ypač ES informacijos apie radikalizaciją tinklo pavyzdžiais ir patirtimi, gali padėti rengti naujas programas, įgyti praktinės patirties ir reintegruoti buvusius teroristus.

Remti tolesnius radikalizacijos ir verbavimo teroristinei veiklai tendencijų ir iššūkių tyrimus

43. Kad mūsų atsakas į terorizmą būtų visapusiškas ir veiksmingas, toliau sieksime geriau suprasti visas šio reiškinių formas, atsižvelgiant į subjektų, dalyvaujančių procese vietas, regionų, nacionalinių, ES ir tarptautinių lygių, vaidmenį.
44. Be specialaus visų susijusių tarnybų indėlio, turime daug literatūros ir tyrimų, kurie mums labai padėjo suvokti į terorizmą vedančios radikalizacijos veiksnius, kuris yra susijęs su daugybe veiksnių – asmeninių, struktūrinių, ideologinių, politinių, socialinių – kurie gali formuoti asmens specifinį radikalizacijos ir verbavimo teroristinei veiklai kelią.
45. Nepaisant šių žinių ir tyrimų, vis dar yra keletas svarbių klausimų srityse, kuriose labiau empiriniai įrodymai ir tyrimai būtų labai naudingi ir padėtų ateityje priimant politinius sprendimus, taip pat pasiūlymų strategijų ir programų srityje.
46. Rekomenduojama vesti diskusijas su vyriausybėmis, susidūrusioms su šia problema, su akademikais, tiesioginių ryšių turinčiais specialistais įvairiose srityse, pažeidžiamais asmenimis, buvusiais teroristais, NVO ir su terorizmo aukomis Europoje ir kitose šalyse. ES informacijos apie radikalizaciją tinklas taip pat yra itin naudingas forumas šiuo atžvilgiu, taip pat numatytas žinių centras, kuris galėtų veikti kaip sąsaja su valstybėmis narėmis. Valstybių narių pastangos vykdančios įvairius veiksmus yra dar vienas svarbus veiksnys, kuris turėtų būti skatinamas ir tęsiamas.

Valstybių narių vyriausybės taip pat turėtų stengtis plėtoti veiksmų sinergiją, kad būtų atliekama daugiau radikalizacijos tendencijų tyrimų ir įvertinta egzistuojanti praktika. ES lygiu atliekami tyrimai, kuriuos finansiškai remtų Komisija, gali duoti papildomos naudos analizuojant bendras radikalizacijos tendencijas ir ieškant galimų sprendimų.

Suderinti vidaus ir išorės kovos su radikalizacija darba.

47. Teroristiniai išpuoliai, planuojami prieš taikinius Europoje, dažnai buvo susiję su subjektais už Europos teritorijos ribų. Kai kurie buvo suplanuoti trečiosiose šalyse arba juose tiesiogiai dalyvavo asmenys iš trečiųjų šalių; kai kurie buvo finansuojami iš išorės; daugelyje jų dalyvavo asmenys, kurie buvo mokomi užsienyje (pavyzdžiui, užsienio kovotojai). Teroristiniai išpuoliai užsienyje taip pat buvo vykdomi asmenų iš Europos. Vidaus terorizmas ir tarptautinis terorizmas dažnai yra neatsiejamai susiję.
48. Trečiosiose šalyse kuriama ideologija ir į Europą transliuojami ar siunčiami pranešimai gali turėti poveikį radikalizacijai ir verbavimui teroristinei veiklai Europoje. Kelionės taip pat gali būti radikalizacijos proceso dalis. Daugybė asmenų, kurie dalyvavo teroristinėje veikloje, buvo išvykę į užsienį, kur jiems įtaką padarė teroristinių organizacijų nariai. Svarbu, kad plėtojant sienų valdymo politiką, įskaitant vizų politiką, pagal esamą ES teisinę sistemą būtų atsižvelgta į šią strategiją ir į ES kovos su terorizmu strategiją.
49. Norėdami įtikinti žmones neremti terorizmo ir netapti teroristais, turime vadovautis ne tik vietos, regioninio, nacionalinio ir Europos lygio požiūriu, bet ir dirbti trečiosiose šalyse ir su trečiosiomis šalimis. Radikalizacija ir verbavimas teroristinei veiklai užsienyje Europos piliečiams ir interesams užsienyje kelia tokią pačią grėsmę, kaip ir trečiosiose šalyse. Todėl išorės komponentas yra labai svarbus mūsų kovos su radikalizacija elementas. Iššūkis yra užtikrinti mūsų kovos su radikalizacija veiklos trečiosios šalyse ir mūsų vidaus patirties suderinamumą, remiantis teisinės valstybės principais ir visapusiškai gerbiant tarptautines žmogaus teises, remiantis įgyta patirtimi ir gerąja praktika, kartu atsižvelgiant į nesėkmingą praktiką. Siekiant tai užtikrinti, reikalinga parama trečiosioms šalims stiprinant jų saugumo sektorių ir prireikus teisinę valstybę.

50. Teroristinėje propagandoje dažnai keliama klausimai, susiję su išorės politika. Vesdami politinius dialogus ir dalyvaudami tarptautinėse organizacijose ir forumuose turėtume akcentuoti savo strateginį požiūrį ir susijusius veiksmus, pavyzdžiui, Jungtinių Tautų pasaulinės kovos su terorizmu strategijos ir susijusių JT Saugumo Tarybos rezoliucijų įgyvendinimą, ir keistis praktine patirtimi. Taip pat turime prisidėti prie gebėjimų stiprinimo užsienyje, padėti trečiosioms šalims formuoti ir įgyvendinti savo politiką radikalizacijos ir verbavimo teroristinei veiklai prevencijos ir kovos su šiais reiškiniais srityje ir kaip spręsti terorizmą propaguojančių pranešimų klausimą.
51. Turėtų būti skatinama didinti informuotumą apie kovos su radikalizacija darbą vykdant programavimą vystymosi srityje šalies lygiu, kai tinka, taip pat atsižvelgiant į radikalizaciją bendroje šalies analizėje kaip programavimo pagrindą. Tai padėtų kai kurias ES vystymosi programas prireikus orientuoti į konkrečias geografines sritis / bendruomenes, kuriose radikalizacijos ir verbavimo teroristinei veiklai grėsmė yra labai didelė.

Įgyvendinti strategija

52. Siekdamas įgyvendinti šią strategiją, valstybės narės dirbs individualiai ir kartu, padedant kovos su terorizmu koordinatoriui, Europos Komisijai ir EIVT. Siekdamas kurti išorės projektus šioje srityje, tiek valstybės narės, tiek ES taip pat turėtų bendradarbiauti, be kita ko, su JT, Europos Taryba, ESBO ir Pasauliniu kovos su terorizmu forumu.
53. Atsakomybė už kovą su radikalizacija ir verbavimu teroristinei veiklai pirmiausia tenka valstybėms narėms. Radikalizacijos ir verbavimo teroristinei veiklai problemos ir tai, kaip su jomis kovoti, skirtingose valstybėse narėse labai skiriasi, tačiau yra daug bendrų aspektų ir visuotinai sutariama, kad siekdami išspręsti šias problemas turime dirbti kartu, be kita ko, bendradarbiaudami su įvairiais suinteresuotaisiais subjektais, – kaip antai pilietine visuomene, privačiuoju sektoriumi ir kitomis organizacijomis.

54. Kaip teigiama pirmiau, ši strategija užtikrina galimybę valstybėms narėms imtis priemonių nacionaliniu lygiu remiantis bendru radikalizacijos ir verbavimo teroristinei veiklai veiksmų supratimu ir kovos su šiais reiškiniais principais bei veiksmais. Pirmiausia valstybės narės turėtų parengti arba atnaujinti nacionalines strategijas atsižvelgdamos į savo poreikius, tikslus ir pajėgumus, remdamosi savo patirtimi ir esama ES informacijos apie radikalizaciją tinklo bei ES institucijų praktine patirtimi.
55. Valstybės narės turėtų koordinuoti savo politiką, keistis informacija ir patirtimi, susijusia su pastangomis kovojant su radikalizacijos ir verbavimo teroristinei veiklai problemomis, nacionaliniu bei Europos lygiu, nustatyti geriausios praktikos pavyzdžius ir bendradarbiauti plėtojant naujas idėjas.
56. Šiai problemai spręsti taip pat bus būtinos bendros pastangos vietos, regionų, nacionaliniu, Europos ir tarptautiniu lygiais. Už Europos ribų iniciatyvų galima imtis pasinaudojant priemonėmis, mechanizmais ir procesais, kuriuos ES nustatė kartu su atskiromis šalimis ir regioninėmis organizacijomis, įskaitant dvišalius politinius dialogus ir paramos programas.
57. Atitinkamų Tarybos parengiamųjų organų prašoma stebėti, kaip vykdoma ši strategija.
-